

Nr 24

Av herr **Palm** och herr **Johansson, Knut**, om bidrag till riksdagsledamöters studieresor i utlandet.

(Lika lydande med motion nr 46 i Andra kammaren)

Den ökade uppmärksamhet som visats de internationella frågorna under senare år har fört med sig allt större behov av kontakt över gränserna. Detta framgår bland annat av det ökade antalet utlandsresor som företas såväl av enskilda medborgare som av olika staters delegationer. Med stor tillfredsställelse kan också noteras regeringens positiva inställning i årets statsverksproposition för ett aktivare engagemang i de internationella sammanhangen som det tar sig uttryck i en kraftfull utbyggnad av den svenska biståndsverksamheten i utvecklingsländerna och den positiva ståndpunkten i frihandelssträvandena.

Härav följer behovet av en administrativ och organisatorisk upprustning som bland annat innebär förslag om ökad informationsverksamhet för att skapa ökad internationell förståelse över gränserna för den svenska handels- och utrikespolitiken.

En väsentlig uppgift fyller härvidlag enligt motionärernas mening de direkta kontakter som skapas vid utlandsbesök inte endast av yrkesdiplomater, affärsmän och industriledare utan också av de folkvalda ombuden.

För den sistnämnda gruppen står traditionellt tre vägar öppna att som svenska riksdagens representanter besöka andra länder. Detta kan ske genom utskottets utlandsbesök, vilket oftast gäller studiet av starkt avgränsade frågor, och det sker genom vårt lands representation i Förenta Nationerna, Europarådet och andra internationella organ.

Till dessa två möjligheter kommer de resor som ordnas i regi av riksdagens interparlamentariska grupp. Även denna representation är starkt begränsad till att omfatta endast internationella konferenser och möten.

I interparlamentariska gruppens stadgar — som är från 1915 — talas om de möjligheter som i detta samarbete kan skapas för "främjandet av fredliga förhållanden mellan folken". Ekonomiskt är inte gruppens arbete särdeles betungande för den svenska statskassan, vilket framgår av att mellan budgetåren 1957/58 och 1961/62 gruppens utgifter varierade mellan lägst 40 000 till högst 77 500 kronor årligen.

Med hänsyn till de mycket små möjligheter som nu finns för det svenska folket valda ombud att företa studieresor i bland annat länder där svenskt

ekonomiskt engagemang får större omfattning torde ett vidgande av dessa möjligheter vara befogat.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen beslutar att genom direkt anslag till riksdagens interparlamentariska grupp möjliggöra för riksdagsmännen att erhålla bidrag till studieresor i andra länder.

Stockholm i januari 1962

Sture Palm

Knut Johansson